

De Heraut

voor de

Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het naderen van den inhoud van dit blad is verboden overeenkomstig de Wet op het Auteursrecht.

Zondag 13 Augustus 1916. N°. 2012.

Dit blad wordt geregeld des Vrijdags aan de geabonneerden verzonden. Bijdragen van medewerkers, ingezonden stukken en alles wat verder den inhoud van dit blad betreft, te adresseren aan de REDACTIE. Abonneementen en Advertentieaanvragen aan de ADMINISTRATIE. Bureau: Warmoesstraat 96, te Amsterdam. Inzendingen, die later dan Donderdag 's namiddags te 12 uur worden ontvangen, kunnen voor het nummer van die week niet meer in aanmerking komen.

Abonnementsprijs: franco aan huis, per drie maanden f 1.20, voor België per jaar f 5.30 bij vooruitbetaling, voor het verdere Buitenland en Ned.-Indië per jaar f 6 bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers f —.10. Abonneementen worden aangenomen door het Bureau te Amsterdam, Boekhandelaren, Postdirecteuren enz. Advertentieprijs: van 1 tot 8 regels f 1.20, voor elk regel meer f —.20. Aanvragen en vermelding van liefdegaven f —.12 per regel.

„De armen uitverkoren”.

Hoort, mijne geliefde broeders, heeft God niet uitverkoren de armen dezer wereld, om rijk te zijn in het geloof, en erfgenen des koninkrijks, hetwelk Hij belooft dengenen die Hem lief hebben?

Jacobus 2 : 5.

Aan wat arm is in deze wereld ontdekt ons Gods Woord een zoo wonderbaar bemoeiigenden kant.

Het doet dit door het tijdelijke, dat zoo kort van duur is, in zijn tegenstelling met het eeuwige te stellen.

Het aardse leven van den arme schrijdt niet dan zelden over de tachtig jaren, en in tegenstelling met dit nietige cijfer, is de eeuwige duur van zijn leven hiernaar in geen miljoenen van jaren uit te drukken. Hier op aarde nu zal een ieder volgaarne eerst een tiental jaren in druk en benauwing doorworstelen, zoo hij zich daardoor later een vijftigtal jaren van voorspoed en geluk verzekeren kan. En met het oog hierop nu wijst de H. Schrift, en met name de Apostel Jacobus, er op, hoe nauwelijks men te tellen hier een zeventig jaren, in armoede doorleefd, zijn, indien daartegenover mag staan een eeuwige tijd in gelukzalige weelde.

Zelfs gaat de Apostel zóóver, dat hij dit met de uitverkiesing in verband zet, en aan de Kerk van Christus op aarde toeroept: „Hoort, mijne geliefde broeders, heeft niet God de armen dezer wereld uitverkoren, om rijk te zijn in 't geloof, en erfgenen des koninkrijks?”

Gevoelt wat heel anderen blik dit korte zeggen op 't leven om ons heen geeft. Naar men het gemeenlijk opvat, zijn in dit leven de meer goedgevoelden gelukkig te noemen, omdat ze voor voedsel en kleeding geen zorgen hebben, en in overvloed hun dagen doorbrengen, en is omgekeerd de jammer en ellende onder de armen te zoeken, die zoo vaak verlegen staan uit bezorgdheid voor de dagelijkse bete van vrouw en kroost.

En het is nu deze geheele blik op 't leven, dien de apostel om durft zetten in zijn tegendeel.

Neen, zegt de apostel: Niet de rijken, maar juist de armen zijn vaak gelukkig te prijzen, want 't is meest onder de armen dat God zijn uitverkorenen roept, en het zijn juist zoo vaak de onbezorgde lieden, die straks wegzinken in het eeuwige verderf.

De uitkomst heeft telkens weer op deze aangrijpende betuiging het zegel gedrukt. Natuurlijk niet, als ging deze regel in volstrekten zin door. Er zijn er ook onder de rijken geweest, die nu 't Halleluja voor den Troon zingen, en er waren evenzoo steeds onbekeerde armen, die na een leven van jammer op aarde aan den ewigen jammer ten deel vielen.

Armoede is geen middel om zalig te worden, gelijk de monnik 't zich vaak indacht, en rijkdom behoeft geen verzoeking van zondige weelde na zich te slepen. Ook onder de rijkdaars, die zich in hun miljoenen konden baden, zijn kinderen Gods geweest.

Jacobus wijst dan ook alleen op wat zich zoo telkens, en zoo duidelijk kentekent. De arme Lazarus in Abrahams schoot, en de rijke man in de plaats der pijniging.

En dit nu komt gedurig weer zoo uit. Paulus schreef het naar het rijke Corinthen, hoe die tot Jezus zich bekeerden lieten, niet vele edelen en niet vele rijken waren. Steeds heel 't leven der Kerk door is weelde en rijkdom een verleiding tot afval en zonde gebleken. En in wat periode van Christus Kerk ge ook indringt, steeds komt ge opnieuw tot de slotsom, dat wie vele goederen bezit, zoo dikwijls van verre blijft staan, terwijl juist de arme en behoeftige zijn hart zoo vaak voor Jezus ontsluit.

Op zich zelf zou dan ook in Jacobus opmerking niets bijzonders liggen. Alle eeuwen door waren de echte, dege vromen meestal niet dan bij uitzondering onder de grooten der aarde te vinden, en vond men ze meest onder de kleinen naar de wereld.

Het aangrijpende van Jacobus' betuiging is maar, dat hij dit bekende feit zoo rechtstreeks met de uitverkiesing in verband brengt, en niet aarzelt Christus Kerk te verzekeren, dat God met opzet en voorbedachtelijk zijn kinderen, en alzoo de erfgenen van Christus Koninkrijk, bij voorkeur en in den regel niet onder de rijken en grooten en machtigen der aarde, maar veel meer onder de armen en de kleinen naar de wereld heeft uitverkoren.

Zoo nu bezien, heerscht ook hier geen

toeval, maar spreekt ook in het arm zijn van zoovele kinderen Gods een genadige beschikking, iets waarover volstrekt niet enkel te klagen valt, maar waarin veel meer te roemen is.

Armoede zoo verstaan, kan iets zijn, waarvoor men zijn God in de eeuwigheid zal danken.

Blijve intusschen alle misbruik van dit woord ook van uwe lippen geweerd!

In niets mag het u ooit verleiden, om den arme aan zijn hulpbehoefde lot over te laten. Geen apostel dringt er juist zoo sterk als Jacobus op aan, dat wie heeft, den broeder die niet heeft, bij zal staan. Wee hem, die de broederlijke verzaken durft, en die ook in de maatschappelijke en staatkundige worsteling niet met klem en nadruk voor de minderbedeelde opkomt.

Maar al gaat van deze heilige verplichting nimmer iets af, 't blijft dan toch zooals Jezus het gezegd heeft: Zalig zijn de armen, want hunner is het Koninkrijk der Hemelen!

Geld en voorspoed stellen aan zoo ernstige verleiding bloot. Geestelijk heeft 't goud er zoo weinig gered, en veel meer zoo velen tot in den wortel verdorven.

Het is daarom niet zoo, dat God uit de armen die Hij voorzag dat komen zouden, bij voorkeur, als bij wijze van vergoeding voor het aardse leed, zijn uitverkorenen genomen heeft.

De uitverkiesing gaat voorop, en is er eerst, en de lotsbeschikking wordt door God aan zijn uitverkorenen toebedeeld juist zóóals deze 't best tot het doel der uitverkiesing leiden zal.

God wist, hoe gevaarlijk voor de bereiking van het doel der uitverkiesing weelde en voorspoed worden kon, en hoe omgekeerd juist behoeftige soberheid de bereiking van dit hoogste doel bevordert kan.

Er sprak zoo teedere genade in, dat God aan zijn uitverkorenen een scher levenslot toebedeelde als middel om hen van Mammon verre te houden, en zich aan hun Heiland te doen vastklemmen.

Er bestond van meet af zoo gedurig samenhang tusschen het doel der Uitverkiesing en het hier op aarde aan Gods kinderen toeschoren lot.

En vandaar deze twee: Er is alleszins oorzaak voor den arme om in zijn behoeftigheid niet te jammeren, maar op zijn God te vertrouwen, en niet minder voor den rijke om in 't weelde mild, gul in de gift, en voor Mammon bang te zijn. Mammon is de verleider, die den rijke van zijn God kan aftrekken.

Dr. A. K.

Voor Kootwijk's scholen.

In hartelijken dank ontvangen van den heer T. Kuiper te Hilversum de somma van f 8, zijnde van N. N. f 5, van T. K. f 2 en van G. V. f 1.

Dringend verzoeken wij Kootwijk's scholen te willen denken.

Dr. J. H. HOUTZAGERS, Voorzitter.

Officiële Berichten.

Kort verslag van de Partic. Synode van Overijssel, gehouden te Hardenberg, 14 Juni 1916.

De pastor loci, Dr. Schot, opent de vergadering met gebed, laat zingen Ps. 121 : 1 en leest dien Psalm voor.

De credentie-brieven worden in orde bevonden. Tot moderamen worden gekozen Dr. Schot (praeses), Dr. Schepers (assessor) en Dr. Gispens (scriba).

Uit de Notulen zijn geen zaken te behandelen. Rapporten worden uitgebracht: 1e. Door depp. v. d. hulpbeh. kerken. Het benoedigde kwam in en werd verstrekt. Er was nog 95 ct. over. 2e. Door die van art. 13 K. O. Een gedrukt verslag was ter tafel. De toestand der kas is van dien aard, dat er ditmaal geen bijdrage uit de Gen. Kas behoeft gevraagd te worden. De begroting voor het volgende jaar wordt aangenomen. 3e. Door die van de examina. De depp. hebben een peremptoir examen bijgewoond.

4e. Omtrent den Zondagsdag. Deze is met veel animo te Rouveen gehouden (zie verslag in de bladen); doch van buiten de gemeente waren er weinigen. 5e. Omtrent de opleiding t. d. D. d. W. De stand van de kas is zoo, dat depp. een oproeping kunnen doen voor een nieuwen alumnus. Dit zal geschieden. 6e. Door den prov. quaestor. 't Volgende jaar zal weer 't gewone quorum moeten geind worden, tot bestrijding van de Gen. Syn.-kosten. 7e. Door den curator van de Th. School. De toestand is gunstig; ook die van de finantien. 8e. Het gedrukte rapport inzake de zending op Soemba wordt, na korte bespreking, goedgekeurd. Ook wordt aangenomen het voorstel der Soemba-deputaten, om aan den penning, een deskundige hulp voor de administratie toe te voegen, terwijl de Syn. ook behoefte gevoelt hare waardering uit

te spreken voor den langdurigen en veelomvattenden arbeid van den tegenwoordigen quaestor.

De aangevraagde ondersteuning wordt ook voor dit jaar toegezegd aan drie hulpbehoevende kerken, wier financiële toestand onderzocht zal worden.

Aan het verzoek van een rustend predikant zal ook dit jaar weer voldaan worden.

Het schrijven van depp. tot oefening v. h. verband t. d. Geref. Kerken in Ned. en de Th. fac. der V. U. wordt voor kennisgeving aangenomen. Er is dien broederen niets te melden.

Een voorstel om de Prov. Zondagsdagen te vervangen door classale, wordt in handen gesteld van de depp. ad hoc ter fine van advies aan de volgende part. Syn.

Omtrent een bezwaarschrift van eenige leden van Luten tegen de beslissing van de cl. Ommen wordt met algemeene stemmen dit besluit genomen: De part. Syn. (gehooft de verschillende toelichtingen over deze zaak) oordeelt, dat, tenzij te eeniger tijd door een algemeene herziening van de grensregeling verandering wordt aangebracht, de leden der verschillende kerken zich aan de bestaande regeling behooren te houden, en kan derhalve op het verzoek van genoemde leden niet ingaan.

Aangaande een schriftelijke vraag van een broeder uit een der kerken in de prov., inzake het oefenaarschap en den weg van art. 8 K.O., acht de Syn. het niet van hare roeping een antwoord daarop te geven.

De rekening en verantwoording van verschillende depp. zijn nagezien en over hun werk wordt een gunstig rapport uitgebracht.

De prov. depp. worden gecontinueerd. Het verzoek van Dr. Wielenga naar Rotterdam geeft eenige verandering. In zijn plaats worden gekozen: voor de examina Dr. Hanja, voor den prov. zondagsdag Dr. Elzenga, voor de zending op Soemba Dr. Alkema (Deventer), sec. Dr. Jonghlood.

Tot depp. voor de vaststelling van de notulen dezer verg. worden, nevens het moderamen, aangewezen Dr. Elzenga en oud. De Vries (Kampen).

De volgende part. Syn. zal D. V. gehouden worden te Zwolle, zoo mogelijk den 2den Woensdag in Juni.

De korte notulen worden voorgelezen en ge-arresteerd.

Sluiting der vergadering na het zingen van Ps. 103 : 1 en gebed van den assessor.

Namen de part. Syn.

G. ELZENGA.

Kort verslag van de Partic. Synode van Zuid-Holland (N. ged.) gehouden te 's-Gravenhage 26 Juni 1916.

De Synode wordt na het zingen van Ps. 119 : 3, het leen van Openb. 2 : 1-7 en een treffende toespraak geopend door Dr. J. v. d. Linden, namens de roepende kerk.

De credentie-brieven worden nagezien en in orde bevonden. Moderamen: Dr. J. v. d. Linden, praes.; Dr. J. J. Impeta, assessor; Dr. K. Dijk, l. scriba; Dr. G. Dalhuijsen, 2e scriba.

Een schrijven van den Wereldbond der Kerken wordt voor kennisgeving aangenomen.

Een verzoek van Dr. P. v. A. wordt toegestaan en aan deputaten voor art. 13 opgedragen voor deze zaak op de volgende Synode een voorstel ter tafel te brengen.

Een schrijven van dep. voor de oefening van het verband der Geref. Kerken en de Theol. fac. der V. U. wordt voor kennisgeving aangenomen. Het rapport van dep. ad artt. 11 en 13 en de begroting voor het volgende jaar worden aangenomen.

Aan deze dep. wordt opgedragen, een volgend jaar met een voorstel te komen in zake de bijdragen voor de generale kas voor art. 11.

Het Rapport van Dep. ad art. 19 wordt goedgekeurd. Den rapporteur Dr. Eerdman, die wegens zijn vertrek zijn functie neerlegt, wordt dank gezegd voor zijn langdurigen arbeid. 't Rapport van het Bestuur van het Prov. Weeshuis wordt goedgekeurd; een door het Bestuur gevraagd machtiging verleend. De collecten voor 't Weeshuis worden met aandrang aan de kerken aanbevolen door de Synode.

Goedgekeurd wordt het Rapport van Dep. voor het nazien der boeken van het Weeshuis. Evenzoo worden behandeld en goedgekeurd de Rapporten van de Archiefbewarende Kerk; van Dep. ad art. 49; van den Quaestor en van den Curator der Theol. School. Aan Dr. De Moor, die als curator is afgetreden wegens vertrek, zal namens de Synode een schrijven worden gezonden.

Na ampele bespreking wordt besloten het voorstel van de Classis Woerden inzake zich onttrekkende leden niet aan te nemen.

Het rapport der commissie inzake een provinciale regeling van de verzorging van emeritipredikanten enz., in het Ressort der Partic. Synode v. Z.-Holl. (N. Ged.) wordt goedgekeurd; de concept-regeling tot Samenwerking van de Gereformeerde Kerken der Classen (Gouda, 's-Gravenhage, Leiden, Woerden), ressorterende onder de Partic. Synode van Z.-Holland (N. Ged.) in de uitvoering en toepassing van art. XIII K.O., wordt met algemeene stemmen aangenomen, en aan Dep. voor art. 13 opgedragen te zorgen, dat deze regeling met 1 Jan. 1917 kan in werking treden.

Het schrijven der kerk van Leiden met bezwaar tegen deze regeling wegens vermoedelijke kosten van uitvoering vond bij de Synode geen instemming. Benoemingen: curator v. d. theol. school Dr. Ploos van Amstel; sec. Dr. Sap; deputaten ad artt. 11 en 13 K. O. D. Dalhuijsen, V. d. Heijden, Meijering, Van Minnen; secundi:

D. D. Voigt, Elzenga, V. d. Wal, Van Binsbergen; deputaten ad art. 19 K. O. D. D. Broekstra, Kuyvenhoven, Langen, Oosten; deputaten ad art. 49 K. O. D. D. Brouwer, Dalhuijsen, Impeta, V. d. Linden; secundi D. D. Gunst, Sap, Meijering, Troost; deputaten voor het nazien der boeken van het Weeshuis: J. Eigeman Wz., W. Stans, G. A. Diepenhorst, A. v. Leeuwen; Quaestor: J. Eigeman Wz., sec. A. Verdulijn Sr.; archivaris: Dr. K. Dijk, Schuytstraat, 's-Gravenhage; deputaten voor de gener. kas ad art. 11 K. O.: Meijering, sec. Dalhuijsen.

De notulen zullen worden gedrukt en door het moderamen nagezien en vastgesteld.

Roepende classis voor de volgende Partic. Synode is de classis Gouda.

Na een hartelijk woord van dank aan de leden der Synode voor hunnen arbeid en aan allen, die tot het welzijn der Synode hebben medegewerkt, wordt de Synode door den praeses gesloten en gaat op zijn verzoek Dr. Impeta voor in dankzegging en gebed, nadat Z.E.W. hartelijke woorden van dank tot den praeses voor zijn goede leiding heeft gericht.

Op last van de Partic. Synode van Z.-Holland (N. Ged.),

DALHUIJSEN, 2e Scriba.

Buitenland.

Engeland. Meer leerling.

Aan eenige honderden Anglicaansche aalmoezeniers bij het leger en op de vloot is onlangs de vraag voorgelegd, wat zij te zeggen hebben omtrent de zwakheid van de kerk die zij dienen, en wat zij denken omtrent de oorzaken daarvan. In hunne antwoorden geven al de geestelijken te kennen, dat in de eerste plaats onkunde de moeilijkheid is waarmede zij hebben te worstelen. Als geneesmiddel geven zij aan: meer leerling. De Guardian, een Anglicaansch orgaan zegt in verband hiermede, dat in een welbekende kerk van Londen de geestelijken, in plaats van des avonds te prediken, vragen zullen beantwoorden, die hun te voren door leden der gemeente zijn voorgelegd.

Opmerkelijk is het ook, dat een Amerikaansch predikant een pleidooi gehouden heeft voor Catechetisch onderwijs. Het is Dr. de Vries die betoogde, dat publieke catechisatie voor de kerken noodzakelijk zijn. Vooral in de groote steden moesten een of twee predikanten minder gewichtige dingen laten varen, om zich toe te leggen op het geven van onderwijs in de kerk op elken Zondagsmiddag. Wellicht komt men er in de nieuwe wereld ook toe om de catechisatie, gelijk wij die kennen, weder in te voeren. In vele kerken, natuurlijk niet in de Chr. Gereformeerde en andere kerken die de banier der Geref. belijdenis onthooft houden, is de catechisatie afgeschaft en vervangen door de Zondagschool. Het verblijdt ons dat er stemmen opgaan, die pleiten voor het bewaarden van paden welke de Gereformeerde vaders betraden, waarvan men te kwader uur is afgeweken.

N.-Amerika. De Algemeene Conferentie der Methodisten en der Presbyterianen.

Om de vier jaren vergadert de Algem. conferentie der Episcopale Methodistische kerk, en zoo kwam zij dit jaar in Mei te Saratogo, N.Y., samen. Afgewarigden van Meth. kerken in andere landen konden slechts ten deele aanwezig zijn, daar ten gevolge van den oorlog paspoorten werden geweigerd. Maar uit vele oorden der wereld was men toch saamgekomen om gewichtige zaken te behandelen. Zoo moesten er wel twaalf bisschoppen gekozen worden. In de bisschoppelijke hoedschap, welke aan de vergadering werd voorgelezen (welke voorlezing drie uren in beslag nam) werd de kerk opgewekt om getrouw te blijven aan haar beginsel, de zending met ijver te behartigen, terwijl met kracht getuigd werd tegen alle openbare zonden, vooral tegen het gebruik en den verkoop van alcoholische dranken. Van een protest tegen het leveren van ammunisie aan de Entente-mogendheden, waardoor Amerika wel verrijkt, maar de voorzetting van den ontzettenden gruwel van den oorlog wordt mogelijk gemaakt, vernamen wij niets.

Met zekere nieuwsgierigheid hebben we nagegaan, welke de houding der conferentie zijn zou tegenover het voorstel eener commissie, waarbij uit het „Book of Discipline” het artikel, dat aan leden der kerk het dansen, kaartspelen en het bezoeken van den schouwburg op poene van censuur verbiedt, zou geschrapt worden. De commissie, die dit voorstel ter tafel bracht, een groot deel der kerk vertegenwoordigende, beweerde, dat dit artikel niet algemeen nageleefd of in toepassing gebracht wordt en dat het daarom beter was, niet den schijn aan te nemen, dat het wet en regel in de kerk der Methodisten is, dat zij die zich aan de wereldsche vernaken overgeven, kerkelijk behandeld worden. Toen het echter tot een stemmen kwam, verklaarde zich de vergadering met groote meerderheid tegen het voorstel der commissie, hetgeen betekent, dat er geen verandering in het „Book of Discipline” komt. Wel waren er velen die erkenden, dat het toepassen van dien regel in deze dagen vele moeilijkheden oplevert, omdat de geest die thans heerscht, daarmede in strijd is. Doch men had geen vrijheid om in het „Discipline”-boek veranderingen te maken, daar het dan den schijn zou hebben, alsof de kerk de genoemde wereldsche vernaken voor belijders des Heeren gepast achtte. Ook werd de hoop uitgesproken, dat men nog eens tot het in-

zicht komen zou, dat wereldgezindheid en wereldgeestelijkheid het tegenovergestelde zijn van een Godzaligen wandel.

Ofschoon wij er niet voor zijn, dat in de kerkenorde bepalingen voortkomen voor allerlei bepaalde gevallen, zoo kunnen wij bij het onderhavige geval ons in de houding van de Synode der Methodisten verheugen. Liefst hadden wij daarbij een vermaan aan de kerken vernomen om datgene wat dat „Book of Discipline” bevat, zoo min mogelijk een doode letter te laten worden.

Ook de Presbyteriaansche kerk hield hare algemeene Synode in de verlopen maand Mei. Het feit dat de Classis van New-York georganiseerd van de Union Seminary tot dien dienst des Woords toeliet, die van de hoofdstukken van de leer der Presbyteriaansche kerk afwijken, heeft vele protesten uitgelokt, die in den vorm van „memorials” op de tafel der synode zijn gelegd. Er is een strooming in de Presb. Kerk, die vooral gekant is tegen hetgeen men „ketter-jagen” noemt. Zij, die daardoor zijn medegeleefd, beweren, dat men het met de belijdenis der kerk zoo nauw niet moet nemen; de jonge mannen die door de Classis New-York werden toegelaten, zijn nog jong; als zij ouder geworden zijn, zullen zij van hunne twijfelings terugkomen; in ieder geval zijn zij denk ontwikkelde ernstige jonge mannen, en van zulke heeft de kerk niets te vrezen. Dat zulke knaagt aan den levenswortel der kerk en haar zal verderven indien zij vrij spel heeft, wordt echter gelukkig nog door velen ingezien. Laat ons hopen, dat de Synode er zich „niet halfhartig van zal afmaken, zooda in het verleden is geschied, maar met vaste hand de ketters zal aantasten en van den kannel weren, gelijk De Wachter dit heeft uitgesproken.

Korea. De Zending tegengewerkt.

Reeds meermalen wezen wij er op, dat in geen land ter wereld in deze eeuw de Zending zooveel goede vruchten afwerpt als in Korea, het land dat door Japan, tot alle Koreaansche protesten, geannexceerd werd. Nu moet helaas gezegd worden, dat de Japanse regering den Zendingarbeid bemoeilijkt. De Gouverneur-Generaal Terauchi heeft in Maart 1915 een verordening voor de scholen gegeven, waarbij de bijzondere scholen, ook die der zendingen, gedwongen worden het leerplan van de regeringscholen te volgen; alle onderwijzers moeten de Japanse taal kennen en examenen in de Japanse taal gedaan hebben. Godsdienstonderwijs en Godsdienstone oefeningen, als gebeden, zijn verboden. Reeds bestaande scholen krijgen 10 jaar om zich naar deze nieuwe bepalingen in te richten.

Op 31 Oct 1915 volgde een verordening op de propaganda in de religie. Volgens deze eischt de regering van alle zendingen, dat zij de regering zullen mededeelen tot welke religie zij behooren en tot welke gemeenschap zij te rekenen zijn; zij moeten een beschrijving geven van hun levensloop en bij geschrifte tonen, dat zij bekwaam zijn om hun ambt te bedienen. De regering verlangt voorts, dat er personen zullen aangewezen worden, die toezicht uitoefenen op den arbeid der zendingen; ook kan de regering eischen dat zulke zendingen door andere vervangen worden, wier arbeid haar ontoereikend voorkomt. Voor den bouw van kerken en andere gebouwen voor godsdienstige doeleinden wordt alleen verlof gegeven, wanneer er bevredigende inlichtingen ingekomen zijn omtrent de behoefte, de bouwplaats, de inrichting en het bestuur. Elk jaar moet aan de regering een opgaaf gedaan worden omtrent het aantal bekeerlingen. Al is het waar, dat deze bepalingen zoowel gelden voor de propaganda der Christenen als voor die der Boedhisten en Sintoisten en een controle op de werkskracht der verschillende religieuze bedoelen, toch zijn zij wel geschikt om den arbeid van de Zending te bemoeilijken.

De in Korea werkende Amerikaansche Zendingsgenootschappen hebben daarom, onder leiding van het comité, door de in Nov. 1915 te New-York gehouden wereldconferentie benoemd om de belangen der Zending bij de regering te bepleiten, een bespreking van den toestand in Korea gehouden. De Japanse overheid van Korea werd verzocht toe te laten, dat er bijzondere scholen met godsdienstonderwijs zouden bestaan, daar dit onderwijs een wezenlijk bestanddeel van een gezond nationaal schoolwezen is. Wat het antwoord van de regering op dit verzoek geweest is, werd ons nog niet bekend.

Palestina. De toekomst van het Heilige land.

Op Palestina worden in deze dagen vele begeerte blikken geworpen. Drie geallieerde landen: Engeland, Frankrijk en Rusland, verlangen het land te bezitten, dat door de heil der menscheid, nl. Christenen, Joden en Mahomedanen, aangeduid wordt met den naam van „het Heilige land”. Toen bij het begin van den tegenwoordigen oorlog, de Engelsche rendelingen uit Palestina moesten vertrekken, zijde een hunner: „Nooit zal Engeland het toelaten, dat dit land, zoo dicht bij het Suez-kanaal, in andere handen komt, dan die der Engelsen”.

De Franchen laten reeds jaren lang aanspraak gelden op den Libanon en op het ghebergte van Jeruzalem en Bethlehem, die zij met de Franche cultuur willen zegenen. Maar nog vuriger begeert het orthodoxe Rusland het heilige land in bezit te krijgen; deels om een uitweg te hebben aan de zee en deels om den Caar den zegekrans om het hoofd te vlechten als den beschermers van de „heiligste plaatsen der aarde”. Dit kan voor de drie verbonden volken nog wel een twistappel worden.